

NB-NYTT

NR. 2 - 14. ÅRGANG - JUNI 2014

Vi gjør det i kor!

LEDER'N HAR ORDET

Lederen har ordet, og tar det også ganske ofte...

Koråret går mot slutten, og en ny gammel leder gjør seg noen tanker om utviklingen i koret, og spesielt om veien videre.

På aldersfronten er det en tydelig utvikling i feil retning. Mange av oss har vært med fryktelig lenge, og nærmer oss pensjonsalderen, eller er allerede pensjonister. Dette er ikke negativt i seg selv, vi er jo en vital grunnstamme som det kan bygges videre på! Men hvis vi ikke klarer å rekruttere yngre krefter, ender vi opp som et rent pensjonistkor, og det er det ingen som ønsker.

Så hva gjør vi for å rekruttere? Helst noen som er under, eller bare litt over førti.

Har det blitt sånn at bygdekor er for gamliser og ikke attraktivt lenger, eller fins det yngre, korsultne mennesker der ute. Hvordan få dem interessert i akkurat vårt kor?

Jada, rekrutteringskomitèen skal jobbe med dette, men skal ikke alle kormedlemmer være med å løfte koret? Det er så trendy å framsnakke for tida. Skulle ikke vi kunne framsnakke koret vårt, et kor som alle har stor glede av, både musikalsk og sosialt?

Eller må vi kanskje likevel endre noe før vi føler at vi kan framsnakke bygdekoret igjen?

Det viktigste er vel å møte på øvelsene. Det følger nemlig med noen forpliktelser når man velger å melde seg inn i et kor. Det er ikke bare å tenke at vi er et stort kor så det er ikke så nøye om akkurat jeg ikke møter opp. Det er faktisk nøye. Øvelsene er der for at vi skal lære sangene vi synger og ta imot beskjeder om endringer i noter, tekst, oppstilling. Selvfølgelig. I tillegg har vi faktisk noen forpliktelser overfor dem vi synger sammen med. Hvis naboen stadig er borte kan det bli mye feilsynging som forstyrrer den man sitter ved siden av. Ofte må vi også terpe på nytt det som vi jobbet mye med på forrige øvelse fordi mange har vært borte. Da går det veldig langsomt framover.

Hva slags signaler sender man til nye medlemmer når mange stadig er fraværende på øvelsene? Nettopp at her er det ikke så nøye om jeg møter opp eller ikke. Hva slags kor får vi da? Jo, et halvgodt kor som har et svært varierende antall medlemmer til stede, både på øvelser og konserter.

Har man valgt å synge i kor bør vel koret prioriteres. Det finnes selvsagt mange legitime fraværsgrunner, det er ikke poenget her. Men ofte dukker det opp noe annet morsomt på en kordag, og da blir det for lett vint alltid å velge bort koret. Det var dette med forpliktelser....

Det inkluderende koret er ikke hva det var. I alle fall er det noen som opplever oss som litt lite inkluderende, og litt «klikkete». Det er forhå-

pentligvis få som opplever oss slik, og det tror jeg ikke vi vil ha problemer med å gjøre noe med. Det sosiale har alltid vært viktig i bygdekoret. Vi har jo vært kjent for å ha et godt og inkluderende miljø.

Festene våre er vel også litt roligere enn før, uten at det behøver gå utover det sosiale innholdet. Vi har det moro sammen, og det skal vi fortsette med!

Vi har litt å jobbe med på alle fronter, men vi er på rett vei. Vi har et spennende korår foran oss med store og små oppgaver.

Ny dirigent igjen blir en utfordring. Det var spennende å prøve ut nye dirigenter for to år siden, og det er det nå også. Bygdekorets dirigenter har hatt lang fartstid tidligere, og det er kanskje bra for oss å skifte litt oftere. Litt forenklet kan vi si at Kari var god på cabareter, Gjermund på klassisk og store korverk, Egil på klang og rytme. Det er jo mulig vi må gjennom flere dirigenter før vi finner en som passer perfekt, eller at vi må basere oss på en fast dirigent og flere prosjektdirigenter. Det er vanskelig å finne en person som dekker alt vi ønsker oss.

Fortsetter neste side

*Leder forts...***HØSTEN 2014**

Det første som som skjer til høsten er besøk av et kor fra Bremen. De kommer fredag 29.08, så det er altfor tidlig for oss å ha konsert sammen med dem. Koret skal synge i Drammen og i Domkirken i Oslo, så vi håper flest mulig kan gå for å høre på dem. Så prøver vi å få til en sammenkomst på Utheim den fredagen de kommer med litt mat (som vi antagelig lager selv), og drikke sponset av koret. Så kan vi sosialisere og synge litt for hverandre. Dette er ikke helt spikret, siden vi foreløpig ikke vet om opplegget vårt passer for dem.

20. september er det konsert i forbindelse med Skedsmo Kammerkors 25 års jubileum, og fest etter konserten.

17.-19. oktober er det seminar på hotell Hadeland på Gran. Sett av helgen med det samme. Vi må prøve å få til et godt, gammelt «Granavolden»-seminar igjen. Full pakke!

9. november konsert med flere andre kor i Grorud kirke. Grorud Mandskor inviterer.

30. november, 1. søndag i advent, arrangerer vi julekonsert i Grorud kirke. Kommer nok til å invitere andre deltakere så vi slipper å ha så veldig stort program selv.

VÅREN 2015

Så er det jubileumsvår. Koret fyller 70 år 19. mars.

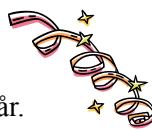
Jubileumskonserter med Puccinis Messa di Gloria avholdes ikke akkurat den dagen, selv om det hadde vært morsomt, men antagelig i slutten av april. Det er snakk om **19. eller 26. april**. Hold av helgene!

Vi skal starte med å øve på dette stoffet ved oppstart til høsten. Vi kommer til å jobbe noe med stoffet på de vanlige onsdagsøvelsene, men ellers legges det opp til prosjekt, hvor sangere fra andre kor inviteres til å delta. Prosjektøvelsene blir på onsdager og enkelte helger. Datoer er ikke fastsatt ennå.

Orkesteret vi har leid inn er altså Romerike symfoniorkester, som gleder seg til å samarbeide med oss, og prosjektdirigert blir Gjermund Bjørklund. Solister er ikke bestemt foreløpig.

Det kan jo dukke opp andre konserter underveis, men dette er det som er bestemt så langt. Siden det er jubileumsår blir det vel kanskje en festmiddag og noe stuntsynging rundt omkring. Vi må jo vise oss fram i et jubileumsår.

Stamrepertoaret vårt er viktig å jobbe med i forbindelse med dette, slik at vi kan opptre nesten hvor som helst og når som helst med sanger som alle kan, og helst utenat!

Og så er det kortur i mai/juni. Ser ut som det kan bli til Gdansk. Stor overvekt av stemmer for det alternative. Både fordi det er billigst, og fordi mange ikke har vært der.

Ønsker kormedlemmer i permisjon velkommen tilbake. Mange har allerede gitt beskjed om at de er klare til høsten! Håper selvsagt også på god nyrekruttering.

Har hatt et fint korår, og gleder meg allerede til neste år. Til jubileumsfeiring, konserter, kortur og sosialt samvær med gode korvenner.

GOD SOMMER!

Hilsen Sissel

TILLEGGSINFO PR. 4. JUNI (RED.)

Styret har ansatt Anna Kargaltseva Sandvik som ny dirigent i Nittedal Bygdekore. Vi har fått mange positive tilbakemeldinger på henne etter prøvedirigeringen, så vi tror dette vil være et godt valg for koret.

Hun gleder seg til å jobbe med oss.

REPERTOAR 14. JUNI

Vi skal synge Kjærringkjeft, Drømmen hennes Tonetta og Vise for gjerne jinter.

EGIL - FAR VEL!

I min alder går tida fort, og eg synest det berre er nokre augneblink sidan eg skreiv presentasjonsartikkelen om den nye dirigenten vår. Og no er tida kommen til å seie farvel. Knappt nok lenger enn ein Jægersk båttur blei det, i mitt tidsperspektiv.

Kva har du gitt oss, desse knappe to åra? Prestasjonsmessig har det vore bra greier. To fine julekonsertar, den sør-amerikanske konsertopplevinga i fjor vår, og no sist, storsuksessen med showkonserten, heime i Bjertnes-aulaen. Innimellom ein nedtur i Edinburgh Castle og ein til dei grader opptur i St. Giles Cathedral. «All my trials» ligg no ute på nettet til nyting for heile verda. Kjennarar seier at du tvillaust har gitt oss betre klang. Og det er jo ikkje så lite, i vår sjanger. Sjølv kjenner eg på betre sjølvtilitt. Om det kjem av pur nødvendighet, for å kompensere for ei skrumpande førstebass-rekkje, som resultat av dine aldri sviktande godord for bass-stemmene, eller om eg faktisk har lært å bruke stemma på ein annan måte enn tidlegare, er ikkje godt å vite, men eg ser ikkje bort frå det siste. Og andre melder om det same. Det du har lært oss om «groove», eller kva det heiter på ungdomsspråket ditt, har kanskje ein smitteverdi som fører til klangkvalitetsauke også i andre samanhengar.

Men det står ikkje til å nekte at det har vore litt opp og ned mellom deg og koret. Frå den første dagen, då eg i raseri kasta notene i golvet, til i dag, då eg med eit visst vemod skriv desse avslutningslinjene. No har vi no rett nok hatt for vane, i alle fall

gjennom dei par siste av korets snart sju desenniar, å vere innbyrdes ueinig om alt som går an å vere ueinige om. Så at meiningane er delte, er som det skal vere. Men når det slår ut i så pass kraftig minkande medlemstal og øvingsframmøte som det har gjort i vår, så er det bekymringsfullt.

No vil det vere heilt feil å seie at fråfallet skuldast deg åleine. Nokre seier på typisk førstesopranvis at det er familie og livet og alt «vi ikke regnet med» elles som krev for mykje. Basskolleger, inklusive meg, har vore litt misnøgde med at i arrangementa dine blir understemmene mykje do-ba-do, yyh, ah. Sluttreresultatet blir utvilsomt bra, men innlæringa blir tung. Terpinga di, som sikkert er nødvendig, og som har resultert i at jentene våre etter kvart til tider greier å prestere så modent og barmfagert som dei faktisk har anlegg for, har uvergerleg også den konsekvensen at øvingane blir langdryge for oss andre. Vi kjem berre gjennom ein brøkdel av det som står på vekeplan og øvingsplan. Også det er litt frustrerande, til tider.

Men la no frustrasjonane ligge, sjølv det er jo ein kvar dirigent si fordømte plikt å bli kontinuerleg kritisk vurdert gjennom to-tre klokketimar ein gong i veka. Det er det de har ulempe-tillegg for, hadde eg nær sagt. I staden skal vi no, på tampen, konsentre oss om det vi kjem til å sakne mest, når korvegen din no vender seg bort frå oss: Vi kjem til å sakne villigheita di til å stille opp på ekstraøvingar når det måtte vere. Det er nok og ein grunn til at konsertane blei så bra som dei blei. Og det vil vi ha problem med å få erstatta,

trur eg. Nokre av oss kjem til å sakne humoren din. Men først og fremst vil vi sakne den kontakten du skapte mellom oss og deg i sjølve konsertaugneblinkane, der du knyter heile kroppen, og med hendene pressa opp i ansiktet nærast flekkar tenner til oss, og tvingar oss til å sleppe notane, og gje oss over til deg. Og får oss til variere det sterke og svake, og dra ut tonane, heilt i utakt med det vi gjorde på siste øving, eller på konserten tidlegare på dagen. Den konsert-kontakten er ditt adelsmerke, som du truleg fortener eit betre kor enn vår småpratsame forsamling for å gjere fullt ut ære på.

For alt dette, Egil, – og for å ha gitt ditt sentrale bidrag til to innhaldsrike år for oss kor-addictar, som baserer livet vårt på dette onsdags-påfyllet og lir under vår dårlege øvingssamvit resten av veka – skal du ha vår store takk!

Narve

MIN TUR VISST -

Da var det visst min tur...
Så her sitter jeg da, med stafettpinnen
og lurar på hva jeg kan tilføre.

Jeg har i grunn alltid vært ei showjente, jeg er stille og sjenerert til vanlig men når bena treffer scenegulvet så skjer det noe. Det er som om det bobler fra nederst i tærne og gjennom hele kroppen. Da kommer smilet, gleden og tilstedeværelsen. Jeg syntes det er fantastisk å få stå på scenen og har gjort det så lenge jeg kan huske.

De første bildene jeg har fra en scene er av ei lita frøken på knappe tre år som danser ballett og at det er alvorlig er det ingen tvil om. Og scenen den har jeg tatt i bruk både i skole-sammenhenger, via Trollskogen barne og ungdomsteater og selvfølgelig Nittedals revyen.

Sang har derimot ikke vært min sterkeste side, det er rett og slett et instrument jeg ikke har vært så flink til å trene, bortsett fra i dusjen da. Men det er jo så gøy, jeg elsker jo å synge. Så endelig i 2012 tok jeg mot til meg å ble medlem i koret. Jeg trives godt og syntes det er gøy å få synge med dere.

Vi hadde en fin tur til Edinburgh, så jeg håper på flere år med sang, konserter og fine turer med koret. Jeg sender med dette stafettpinnen videre til en bass.

Janne

*Neste NB-nytt kan
komme i september...*

Bygdekoret.no

Oppmøte-tider, hvilken dag du skal rydde
fram stoler og sette de tilbake.

Høstsemesteret starter
onsdag 20. august!

Besøk!

I MÅL MED STIL

En uke etter konserten har jeg fortsatt herlig heng på Bysommer, Sønnvindsvals og Rudberg-strofen "Ut mot havet". Surr-surr!

Varingens kjærlighetserklæring kan vi leve godt på utover sommeren. Og for de fire forsmådde bassene, er det bare å gi enda mer gass neste gang. Brum-brum-brum-brum, brum-brum!!! Og takk, dere, for at dere tok åpningsnummeret på strak arm i tolvte time! Neste gang jeg finner på slike stunt, lover jeg å være litt tidligere ute.

Etter fire år i Bygdekoret må jeg si at denne konsertens oppløp har vært den desiderte mest oppkavede. Frustrasjon, uklare beskjeder, nedsatt motivasjon og surmuling preget stemningen i koret før konserten. Også vårt kor må regne med noen motbakker iblant, men det er jo i disse det går oppover – tross alt. Sanggleden, viljen til å lykkes og evnen til å gjennomføre når det virkelig gjelder, har vi heldigvis i oss. Vi er en samsunget gjeng, og jeg synes alt i alt at vi leverte to gode konserter.

Vi strålte på scenen, og på første benk satt det noen som strålte til-

bake. Ordføreren og gemalen holdt hender da Inge sang på bergensk, Gjermund smilte lurt og Egil Johansson sang med på alle Prøysen-sangene. Våre tre solister leverte strålende fremføringer. Gruppene var morsomme og skapte variasjon, og "Sangen" ble mektig og sprengfull av manndom. Det svingte ordentlig av Bysommer - her tok det virkelig av, og hele siste avdeling ble verdig og fin.

Det har vært morsomt og lærerikt å være en del av prosjektgruppa med Mona, Anita og Tordis. Til tross for lang reisevei til korøvelser og prosjektgruppemøter, håper jeg at jeg har klart å bidra med sånn cirka en fjerdedels innsats. Helt sikkert kunne mye vært gjort enda bedre, og når vi nå oppsummerer, vil forbedringspotensial selvsagt være en del av helhetsvurderingen.

Til slutt vil jeg ønske dere alle sammen en riktig god sommer. Jeg kommer til å fortsette i "redusert stilling" i sopranrekka, og jeg håper å kunne være med på julekonserten. Vi sees til høsten!

Anja